

[Rager.]

anderledes ud, end Tilfældet har været, saa vilde den højtærede Minister ogsaa have gjort Forslaget til sit, idet det er den højtærede Ministers Ønske at faa denne Sag løst paa en saadan Maade, at det bedst muligt tjener Danmarks Erhvervsinteresser, samtidig med at der lægges saa faa Baand paa Erhvervene som muligt, men at der lægges Baand og stærke Baand paa Erhvervene, det ved vi alle, og at deraf paa en Række Omraader følger Ulemper, det ved vi ogsaa. Det, det gælder om, er blot at afveje, om Fordelene er større end Ulemperne.

Dette har vi diskuteret saa uendelig mange Gange, og jeg ser ikke nogen Nytte i at optage en ny Diskussion fra Bunden. Men det forekommer altsaa mig, at Fremgangsmaaden har været heldig, og den Omstændighed, at man til Frilisten overfører Varegrupper, saaledes at Frilisten formentlig vil komme til at omfatte Varer til et Importbeløb aarlig af ca. 460 Mill. Kr. i Stedet for 80 Mill. Kr., betyder, at en Række Administrationsarbejder undgaas, og at en Mængde Mennesker, der maaske nok tidligere for de fleste Varer har faaet Attester efter Ansøgning til de fulde Beløb, nu bliver fuldkommen fri og i Virkeligheden opnaar en Dispositionsfrihed, som har været meget ønskelig, og som man fra anden Side i hvert Tilfælde tidligere har lagt megen Vægt paa at opnaa. Efter at den er opnaaet, synes man ikke at ville erkende, at det er nogen væsentlig Forbedring, men saadan er det jo ofte gaaet, at naar man faar det, man har kritiseret ikke var der, saa er det i Virkeligheden ingenting, saa betyder det ikke noget. Mon det er, fordi det kun havde Værdi som Kritikobjekt? Det kan jo ikke være en saglig Begrundelse, der ligger bag.

Der har jo været rettet forskellige Anker mod Følgerne af Valutacentralen, og der har bl. a. været rettet den Anke, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var inde paa i Dag, at der fremkom en Prisstigning ud over den Prisstigning, som Verdenskonjunkturerne i al Almindelighed medførte. Den, som Verdenskonjunkturerne medfører, vilde det ærede Medlem mærkværdig nok ikke dadle Regeringen for, men kun Prisstigningen ud over dette skulde hidrøre fra Valutacentralen, og derefter tog det ærede Medlem de Engros- og Detailpristal, som findes opført i Bilag I til Lovforslaget, og gjorde opmærksom paa, at efter hvad Tallene viser, saa havde Udviklingen i Danmark været stærkere i Ret-

ning af Prisstigning end i Sverige og England, vel at mærke naar man undlod at tage Hensyn til Devalueringen af den danske Krone, og saa sagde det ærede Medlem, at Meningen med Devalueringen var jo, at Erhvervslivet skulde have en Fordel derigennem, at Kronen blev mindre værd, hvorved Omkostningerne sank, men det var ikke Meningen, at Varerne maatte stige.

Ja, jeg vil sige, hvis det ærede Medlem nogen Sinde har ventet, at man kunde foretage en Devaluering af Kronen i 1933 i Januar—Februar Maaned og saa tro, at det vilde gaa ganske hen over den danske Krones Købeevne i det lange Løb, saa har det ærede Medlem virkelig været mere naiv, end jeg troede, og mere naiv, end man har Lov til at være. Det er selvfølgelig ganske udelukket, at noget saadant kan ske. Naar vi ser paa de Tal, som staar det paagældende Sted, og som det ærede Medlem jonglerede med, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at disse for en meget væsentlig Del er fremkommet paa Grundlag af Varer, der kommer fra Udlandet, og der er det ærede Medlem vel ikke gaaet saa langt, at det ærede Medlem har troet, at man i Udlandet skulde respektere den devaluerede danske Krone som en udevalueret Mønt. Nej, der vil Prisstigningen eller Devalueringen straks slaa igennem, og lidt efter lidt vil den slaa igennem herhjemme, den er vist omtrent ved at have gjort det, og det vil den gøre i ethvert Land, hvor Devaluering finder Sted, det lykkes ingen Sinde at komme ud over dette.

Derfor bliver det ærede Medlem nødt at affinde sig med, at de Prisstigninger, som gaar ud over det, som Verdensprisniveauet betinger — og som er det, det ærede Medlem vil kunne bebrejde Regeringen —, hidtil har vist sig at være praktisk talt lig Nul. Dermed vil jeg ikke sige, at ikke nogle Varer er blevet dyrere, men saa er andre til Gengæld blevet billigere. Det fremgik ogsaa af det ærede Medlem Hr. Hauges Redeagørelse, at inden for det Omraade, det ærede Medlem havde undersøgt, var visse Varer i Sverige billigere og visse dyrere; det er maaske for os uforklarligt, hvad Grundene kan være, men vi maa tage det som Kendsgerninger.

I det store og hele vil jeg altsaa sige, at den Argumentation, der er ført fra Embedsmandsudvalgets Side, forekommer mig ikke at kunne rokkes, og i hvert Fald er den absolut ikke blevet røkket af det ærede Medlems krampagtige Forsøg paa, efter at tidligere Paastande er blevet modbevist